

Guusje

VERHALEN UIT DE PRAKTIJK

2

VN-verdrag in de Praktijk
Almere

INHOUDSOPGAVE

Een woord van de wethouder	2	LHBTIQ+	20
Werkgroep ViP	4	Een leuke baan	22
Voorzieningen voor ons allemaal	6	Hindernisbaan	24
Samen sporten	8	Plaats voor mij	26
Ervaringsdeskundigheid	10	Sport, recreatie en vrije tijd	28
Een eigen thuis	12	Dankwoord	30
Buurthopper	14	Colofon	31
Stop met pesten	16		
Loketcommunicatie	18		

EEN WOORD VAN DE WETHOUDER

In Almere moet iedereen zichzelf kunnen zijn en volwaardig mee kunnen doen aan onze samenleving. In Almere zijn we divers en vieren wij die verschillen.

Voor mensen met een beperking of chronische aandoening is het helaas (nog) niet altijd vanzelfsprekend dat ze op alle vlakken kunnen meedoen in onze samenleving. Zo worden veel mensen met een beperking of aandoening regelmatig buitengesloten, bijvoorbeeld doordat een gebouw niet toegankelijk is voor mensen met zichtbare en onzichtbare beperkingen.

Daarom zet de gemeente Almere zich samen met Werkgroep ViP (VN-verdrag

in de Praktijk) en andere partijen in voor een inclusieve stad voor iedereen.

Om ons hierbij te helpen, is Guusje er. Guusje kijkt vanaf een wolkje naar verschillende situaties waar mensen met een beperking of chronische aandoening zich vaak in bevinden. Guusje laat ons zien dat mensen met een beperking in onze maatschappij vaak (onbewust) worden buitengesloten en houdt ons zo een spiegel van bewustwording voor.

De Guusjes zijn een mooi voorbeeld van exclusiviteit en bewustwording en wijzen ons allemaal op onze blinde vlekken. Ik raad je aan om ze te delen in je omgeving en het gesprek aan te gaan over de

punten die Guusje zichtbaar maakt. Wat missen mensen in jouw omgeving of organisatie en waar kunnen we elkaar daarbij helpen?

Zo komen we steeds dichterbij een stad waarin alle mensen volwaardig kunnen meedoen.

Maaïke Veenings
Wethouder Inclusie

WERKGROEP VIP ALMERE

“Heeft u zich wel eens afgevraagd hoe het is om in Almere te wonen met een handicap of beperking?”

Waarschijnlijk niet. Pas als het jou of jouw naaste overkomt, wordt duidelijk voor welke uitdagingen iemand met een handicap of beperking elke dag staat.

Zomaar een paar voorbeelden: het nemen van de bus, het vinden van een geschikt toilet, je veilig voelen op straat, het kunnen vinden van de weg, het maken van afspraken bij instanties tot en met het rustig kunnen winkelen en een terrasje pakken.

Om mensen meer bewust te laten worden, is Werkgroep ViP Almere samen met de gemeente Almere de “Guusje” bewustwordingscampagne gestart.

Guusje is een figuurtje dat vanaf een wolkje naar beneden kijkt en laat zien waar mensen met en zonder een beperking dagelijks mee te maken hebben. En wat we kunnen doen om het samen makkelijker te maken voor iedereen.

Ook organiseert Werkgroep ViP Almere elke 13e van de maand het ViP-café. Hier wisselen ervaringsdeskundigen en mensen die zich inzetten voor een inclusiever Almere hun kennis, ervaringen en ideeën uit.

In dit tweede Guusje-boekje hebben we weer 12 Guusjes aan een persoonlijk ervaringsverhaal gekoppeld. Wij wensen jullie veel leesplezier en horen graag je mening.

Geef jouw mening op onze website of Facebook pagina.

Werkgroep ViP Almere

**VN-verdrag in de Praktijk
Almere**

VOORZIENINGEN VOOR ONS ALLEMAAL

Wat zou ik het fijn vinden als ik net als iedereen gewoon naar het toilet kan. En ik niet steeds hoeft te vragen of er voor mij wel een toilet beschikbaar is.

Sinds ik in een rolstoel zit, lijkt het wel alsof het voor mij niet meer normaal is dat ook ik naar het toilet moet.

Het is echt heel erg vervelend als je in de stad bent en dat je dan nergens terecht kunt. Je ziet dat iedereen wel naar het toilet kan in een restaurant of andere gelegenheid, maar jij niet. Bijvoorbeeld omdat de toiletten alleen via een trap bereikbaar zijn. Maar meestal zijn er gewoon geen toiletten voor mindervaliden! En als ze er wel zijn, zijn ze vaak op slot

of zijn ze in gebruik als opslagruimte en kan ik er nog niet bij ...

Als ik weer eens te horen krijg: 'Nee sorry meneer, we hebben voor u geen beschikbaar toilet' en ik vervolgens weer naar het gemeentehuis wordt doorverwezen, dan vraag ik mij wel eens af:

“Hoe zou jij het vinden als je nergens meer naar het toilet zou kunnen gaan? Zou jij dan nog wel je huis uit durven?”

- Pieter Marten, 61 jaar

VOORZIENINGEN VOOR ONS ALLEMAAL...

...DAT IS TOCH NIET MEER DAN NORMAAL? – Guusje

SAMEN SPORTEN

Vandaag wordt een leuke dag, want ik ga naar de hockeyclub. We spelen vandaag een wedstrijd tegen een ander G-team.

Wij zijn een bijzonder team, want wij hebben allemaal een beperking. En ons team bestaat uit jongens en meiden, voor ons maakt dat niet uit.

We willen natuurlijk elke wedstrijd winnen, maar soms lukt dat niet en dan zijn we daar niet blij mee. Maar verliezen hoort er bij en dan geven we elkaar een hand en zijn we weer vrienden.

Na de wedstrijd ruimen we het veld op en alle troep die we hebben gemaakt stoppen we in de vuilnisbak.

Net als alle andere teams helpen we mee in de club met allerlei klussen. Het leukste vind ik de kantinedienst, dan mag ik achter de bar helpen met de bestellingen. Als alle klussen gedaan zijn, eten we met de andere teams patat. Vaak spelen we dan ook nog een wedstrijdje tegen de coaches en de ouders. Dat wedstrijdje winnen we meestal, want de ouders kunnen niet zo goed hockeyen als wij.

Het mooiste is dat wij er op de club echt bij horen en wij onze plek hebben gevonden.

- Bram, 18 jaar

SOMS IS **MEEDOEN** ÉCHT
BELANGRIJKER DAN WINNEN.

SAMEN SPORTEN. ZO KAN HET OOK! – *Guusje*

ERVARINGSDESKUNDIGHEID

Elke dag worden plannen ontwikkeld, beslissingen genomen en ideeën uitgewerkt door enthousiaste mensen. Ze proberen daarin iedereen mee te nemen en een plekje te geven. Zo deed ik dat ook altijd, er waren immers overal protocollen en richtlijnen voor.

Toen ik voor een lange periode in een rolstoel belandde, begon ik daar toch anders over te denken. Ik kon met mijn rolstoel het gebouw waarin ik werk niet in. Mijn werkplek was niet groot genoeg om te draaien met mijn rolstoel. Dus kon ik niet doen wat ik wilde en op een goede manier mijn werk doen. Ik vroeg mij af hoe dat nu mogelijk was, we hadden ons toch aan alle regels gehouden?

Ik heb toen het hele gebouw uitgeprobeerd en besepte dat richtlijnen en protocollen niet altijd werken in de praktijk.

Als ik nu samen met mijn team plannen ontwikkel of beslissingen neem, begin ik met het uitnodigen van ervaringsdeskundigen. Ik laat ze samen met mijn team de plannen onder de loep nemen en ze aanpassen naar wat nodig is. Zij zorgen er ook voor dat de plannen in duidelijke, heldere taal worden beschreven en verteld. Ik ben dankbaar dat ik mijn rolstoelervaring kan omzetten naar een inclusievere wereld.

- Puck, 28 jaar

HET VERGROTEN VAN INCLUSIVITEIT...

...VRAAGT OM ERVARINGSDESKUNDIGHEID! – Guusje

EEN EIGEN THUIS

Ik ben Sander. Veel jongens en meiden wonen al op zichzelf. Ik wil dat ook. Een eigen thuis, los van mijn vader en moeder. Alleen ben ik verstandelijk beperkt en kan ik niet helemaal voor mezelf zorgen. Ik heb daar hulp bij nodig.

Ik zou misschien naar een instelling kunnen, maar ik ben bang dat ik dan mijn vrienden kwijtraak. Dat ik dan niet meer naar mijn werk en niet meer naar voetballen kan. Ik ben bang dat ik daar eenzaam word. En al zou ik dat durven, er is daar bijna nooit plek. Maar wat dan?

Ik kan misschien met vrienden en vriendinnen gaan wonen. Dat zou ik wel leuk vinden. Mijn ouders moeten

dan een groot huis en begeleiders voor ons regelen. Dat is zo verschrikkelijk ingewikkeld dat zelfs de gemeente er geen verstand van heeft en niet kan helpen. Mijn vader en moeder zijn hier al meer dan 4 jaar mee bezig en we weten nog steeds niet of het gaat lukken. Ik hoop het wel.

Mijn vader en moeder zijn bezorgd en ik ook. Als het niet gaat lukken, wie gaat er voor mij zorgen als zij er niet meer zijn?

- Geschreven door mijn vader -

EEN EIGEN THUIS EN NIET ALLEEN...

...DAT WIL TOCH IEDEREEN? – Guusje

BUURTHOPPER

Door een operatie heb ik een tijdje niet zelf kunnen autorijden. Als ik een afspraak had, was er een lieve buurvrouw die mij bracht. Op een van die dagen lukte het niet en had ik wel een afspraak met de dokter. Een ritje met een taxi was voor mij te duur en de bushalte te ver om naar toe te lopen. Ik moest dus wat anders verzinnen en ging zoeken naar een andere manier om er te komen.

Zo kwam ik bij de Buurthopper terecht. Ik heb hen toen gevraagd of zij mij konden halen om naar mijn afspraak te gaan en of zij mij ook weer terug naar huis konden brengen. Gelukkig hadden ze nog plek en lukte het om zo toch bij de dokter te komen.

Omdat dit voor mij een goede en goedkope oplossing is, heb ik ze nu al vaker gebruikt en het bevalt mij prima. Ik ben wel wat meer tijd kwijt maar ik ben blij dat ze mij voor de deur afzetten.

De chauffeurs die ik heb gehad zijn lieve mensen en nemen de tijd om je veilig te laten uitstappen, iets wat met een stadsbus nogal eens misgaat.

Toen het langer duurde dan gepland heb ik ook via de Buurthopper een scootmobiel geleend. Dat is echt een uitkomst.

- Marina, 60 jaar

EVEN VLUG HEEN EN WEER
NAAR DE HUISARTSENPRAKTIJK...

GEZONDHEIDSCENTRUM

...MET EEN BUURTHOPPER IN DE WIJK! – Guusje

STOP MET PESTEN

Alex is 38 jaar en heeft het syndroom van Down. Hij is kunstenaar, wat hem een gelukkig en vrij mens maakt. Alex laat zich niet betuttelen, daar is hij niet van gediend. Hij wil graag een zo zelfstandig mogelijk leven leiden.

Alex heeft een indicatie voor het WMO-collectief vervoer. Daarmee ging hij naar een clubje of op familiebezoek. Het steeds maar moeten wachten en het lang onderweg zijn, beperkte hem in zijn zelfstandigheid. Daar had hij al snel genoeg van. Ook ging hij met zijn driewieler naar het centrum.

Hij moest dan langs een ROC. Regelmatig werd hij nagekeken en werd

er gescholden. Daar werd hij bang van en het leverde hem veel stress op. Wij zijn gaan oefenen met het zelfstandig reizen met de bus. Dat had hij redelijk snel door en nu gaat hij met de bus naar zijn werk. Soms stapt hij weleens uit in Almere Stad en gaat winkelen.

Wel gaat hij wat vroeger weg van zijn werk. Hij doet dat om de schoolkinderen te ontlopen in de bus, want die pesten hem. Hij zit altijd op hetzelfde plekje achter de chauffeur. Ik vroeg hem, “waarom?” “Dan voel ik mij veilig”. En daarmee was het klaar.

- Marjan, *trotse moeder van een “levens” kunstenaar*

GEWOON TOEKIJKEN IS NIET NORMAAL...

...INGRIJPEN KUNNEN WIJ ALLEMAAL! – Guusje

LOKETCOMMUNICATIE

Ik heb sinds mijn geboorte gehoorproblemen. Gelukkig kreeg ik thuis en op school goede begeleiding en merkte er weinig van. Ik heb dan ook heel goed en duidelijk leren spreken.

Later ben ik administratieve kracht geworden. Ik had in mijn werk moeite met stenografie en het maken van notulen. Dat ging veel te snel en lukte dus niet altijd. Ik kan wel liplezen en let altijd op de lichaamstaal van mensen.

Ik ben gaandeweg wel wat brutaler geworden en zeg nu gewoon dat ik doof ben en het niet versta. Ook zijn er mensen, die erg snel praten en lispelen. Dan vraag ik of ze rustiger en duidelijker

willen praten. Dit gebeurt niet alleen in gezelschap, maar ook bij instanties aan het loket. Dan is het belangrijk om alles goed te kunnen begrijpen zodat er geen misverstanden ontstaan. Gelukkig komen er steeds meer manieren om dit probleem op te lossen en het makkelijker te maken.

Veel hangt af van je eigen houding; kom voor jezelf op en gebruik de steun van je vrienden en omgeving. Als je in een hoekje blijft zitten, kom je er zeker niet. Je hebt tenslotte evenveel rechten als ieder ander en dat mag je laten merken ook.

- Marjolein, 78 jaar

EEN GOED TE VERSTAAN VERHAAL...

...DAT IS TOCH NIET MEER DAN **NORMAAL?** – Guusje

LHBTIQ+

Mensen zeggen dat ik anders ben, omdat ik een beperking heb.

Mensen zeggen dat mijn broer anders is, omdat zijn huid een andere kleur heeft.

Mensen zeggen dat mijn vaders anders zijn, omdat ze van elkaar houden.

Ik vind dat best moeilijk, want als mijn vaders er niet waren geweest, had ik nog steeds in een kindertehuis gezeten en mijn broer ook. Zij hebben ons gegeven wat onze eigen ouders niet konden en dat is een veilig thuis. Zij hebben ons geleerd dat iedereen er mag zijn op zijn eigen manier. En dat houden van het mooiste is dat er bestaat tussen mensen.

Anders zijn is de moed hebben om te zijn wie je bent en te doen wat je wilt doen op jouw eigen manier. Omdat wij anders zijn, zijn wij niet eng of raar. Wij zijn wie wij zijn en dat gaan we vandaag vieren.

We gaan naar een festival waar iedereen welkom is en iedereen mag laten zien wat zij kunnen en wie zij zijn. Dat maakt vandaag een bijzondere dag zonder onderscheid en oordeel.

- Terry, 13 jaar

...HEBBEN WE TOCH SAMEN DE MOOISTE TIJD? – Guusje

EEN LEUKE BAAN

Ik ben een student en ik werk in de horeca. Niet erg bijzonder zou je zo zeggen, maar het is een 'speciale' werkplek. Ik werk samen met mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking. Zij willen net als ik een baan die ze leuk vinden en waar zij zichzelf kunnen zijn. Dat betekent dat wij onze manier van werken aanpassen aan de mogelijkheden van mijn collega's en help ik hen met de dingen die ze moeilijk vinden.

Ook geef ik ze extra aandacht als dat nodig is en vaak kunnen ze dan met een grote lach op hun gezicht aan de slag. Samen met hen maken we het eten en de drankjes klaar. De anderen brengen

het naar de tafels van de gasten. Soms vinden ze het spannend om naar de gasten te gaan en dan loop ik mee om hen te helpen. Na een paar keer lukt het dan ook alleen en zie ik dat ze daar heel erg blij van worden.

Mijn collega's willen gezien worden en willen graag een werkplek waar ze hun talenten kunnen ontwikkelen. Ik ben blij dat ik dat met hen kan doen. En ik weet het zeker, ik heb de leukste collega's van de wereld.

- Beitske, 26 jaar

EEN LEUKE BAAN WILLEN WE **ALLEMAAL...**

...WANT WERKEN IS TOCH **HEEL NORMAAL?** — Guusje

HINDERNISBAAN

De stoep. Iedereen maakt er gebruik van.

De stoep wordt alleen regelmatig een hindernisbaan. Dan staan er vuilnisbakken, onhandig geparkeerde (deel-)scooters, reclameborden, omgewaaide fietsen, of grofvuil dat door inwoners te vroeg wordt aangeboden. Bij veel mensen wekt dit irritatie op en zuchtend ga je er dan omheen. Er is een behoorlijke groep inwoners die dit wel zou willen, maar niet kan. Dan worden het ineens hele grote hindernissen die een gevaar opleveren en er voor zorgen dat je niet goed kan meedoen in Almere.

Als je in een rolstoel zit, dan kan je niet zomaar de stoep op en af rollen. En een

dwars op de stoep geparkeerde scooter is een gevaarlijke sta-in-de-weg voor blinden en slechtzienden. De stoep wordt ook wel eens te smal aangelegd. Hier kan de gemeente echt beter op letten, door dit al in de ontwerpfase af te keuren. Als er dan ook nog een lantaarnpaal op een te smalle stoep staat, bouw je een ontoegankelijke stad.

Gemeente en inwoners kunnen samen de stad toegankelijker maken door bewust te zijn van wat je aanlegt en hoe je iets op de stoep achterlaat. Dan kan ik voortaan ook veilig en zelfstandig van A naar B komen.

- Ichelle, 30 jaar

DENK ERAAN, MAAK VAN DE
STOEP EN OVERSTEEKPLAATSEN...

...GEEN HINDERNISBAAN! – Guusje

PLAATS VOOR MIJ?

Het staat groot in de krant: “Er is feest in de stad!”. Vóór mijn ongeluk liep ik alle festivals af. Ik was een echte liefhebber. Nu ga ik voor het eerst na mijn revalidatie naar een festival.

Het ritje met mijn handbike naar het centrum duurt zo’n 20 minuten. Rond het festivalterrein zijn hekken geplaatst waar je niet doorheen kunt kijken. Maar ik hoor mijn favoriete band al wel.

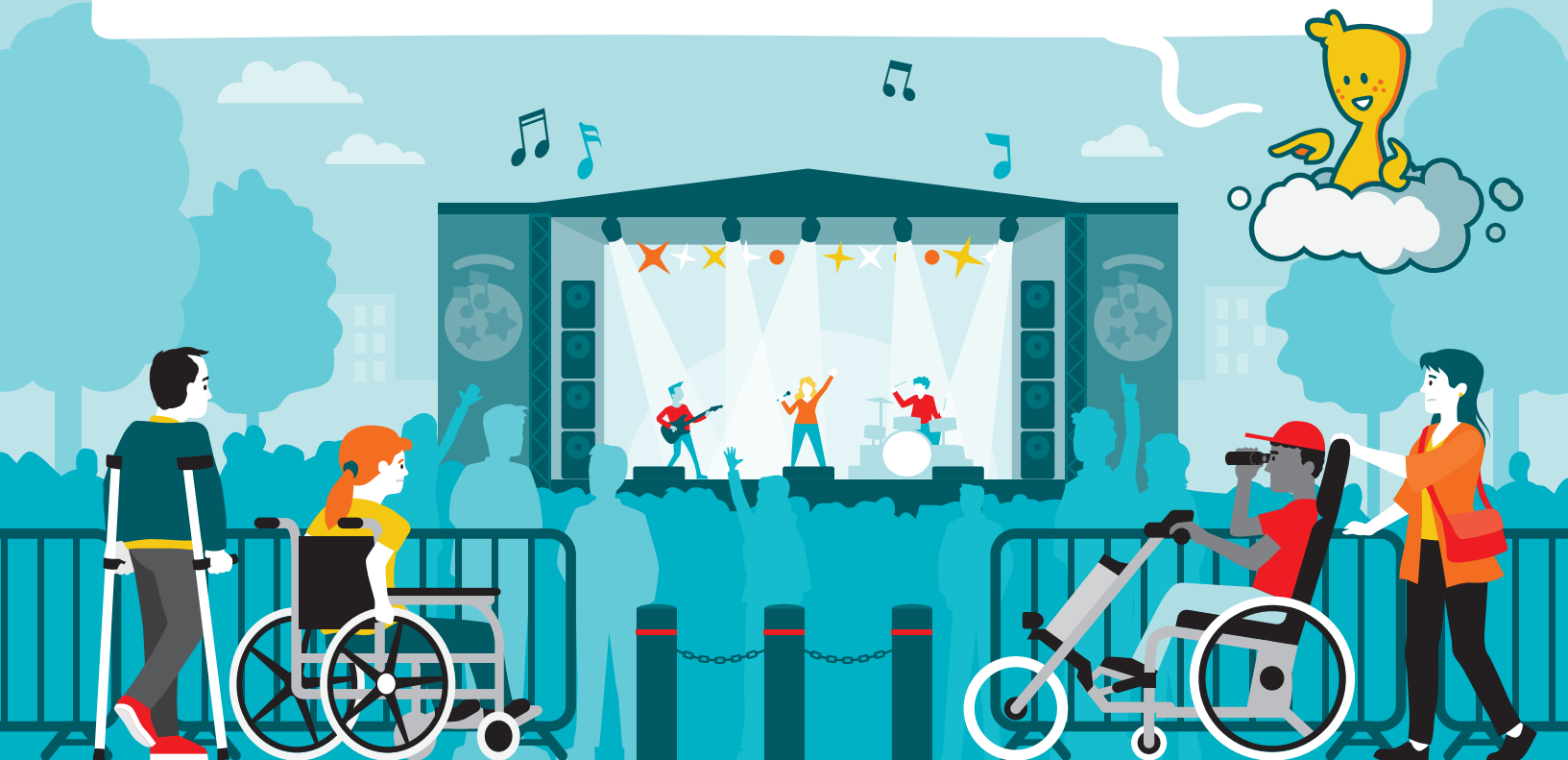
Bij de ingang kan ik met mijn handbike niet door de toegangspoortjes. De beveiligers zijn in verlegenheid gebracht, maar vinden een oplossing. Ze schuiven een hek opzij zodat ik er door kan. Goed bedoeld, maar weinig inclusief.

Ik ga het terrein op via een fietspad en kom aan de andere kant bij de toiletten uit. Ik zie vooral veel mensen die mij het zicht op het podium ontnemen. Ik worstel mij een weg door de menigte. Als ik eindelijk bij het podium ben is er voor mij geen plaats in het afgezette gedeelte; ook daar zijn de poortjes te smal. Dan maar een biertje scoren, wat met wat hulp gelukkig lukt. Maar het invalidentoilet kan ik daarna ook niet vinden.

Na een uurtje houd ik het voor gezien en ga teleurgesteld naar huis. Het was feest in de stad, maar niet voor mij.

- Paul, 32 jaar

FEEST IN DE STAD! IEDEREEN IS ER BIJ...

...MAAR IS ER OOK PLAATS VOOR MIJ? – Guusje

SPORT, RECREATIE EN VRIJE TIJD

Hallo, ik zit in een rolstoel en ga naar een speciale school. In mijn eigen buurt kan dat niet. Mijn klasgenoten wonen allemaal verder weg. Gelukkig heb ik wel vrienden in de buurt.

Als ik om vier uur thuis wordt gebracht door mijn schoolbus, krijg ik eerst iets te drinken van mijn moeder. Daarna rol ik snel naar mijn vrienden. Die zijn bij het speelpleintje. Daar spelen wij dan met elkaar en iedereen mag mee doen. Met en zonder beperking, allemaal door elkaar.

Wat leuk is, is dat de gemeente één van de korven lager heeft opgehangen zodat ik er goed bij kan en mijn doelpunten kan

scoren. Dat geeft een goed gevoel en zo blijf ik in conditie.

Soms ga ik kijken bij de vissteiger die is aangepast voor rolstoelen en scootmobielen. De vissers halen soms ook mensen met een beperking op om visjes te geven. Ome Henk, geen echte oom hoor, die is daar bijna altijd te vinden en helpt iedereen. Gisteren vertelde hij mij dat de gemeente de visplekken niet meer wil onderhouden. Hij was daar verdrietig over. Dat kan je toch niet geloven! Er hebben zoveel mensen plezier van. Ik hoop maar dat het niet doorgaat. Het is altijd zo gezellig met elkaar.

- Mohammed, 16 jaar

ONZE VOORZIENINGEN VOOR SPORT, RECREATIE EN VRIJE TIJD...

...WILLEN WIJ TOCH NIET MEER KWIJT? – *Guusje*

Werkgroep ViP bestaat uit ervaringsdeskundigen en
vertegenwoordigers van cliënten- en belangenorganisaties.

Met dank aan de schrijvers voor het delen van hun ervaringen.

COLOFON

Werkgroep ViP Almere
p/a Wagenmakerbaan 51
1315 BC Almere

🖱 www.werkgroepvipalmere.nl

📘 Werkgroep ViP-Almere

✉ info@werkgroepvipalmere.nl

Dit boekje is tot stand gekomen
in samenwerking met Gemeente
Almere.

Idee en uitvoering: Marjan Heidstra
Tekstbewerking: Fanny Jager
Vormgeving: Geoffrey Cramm

Copyright © 2023

